

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 89.834 van 27 september 2000

A. 72.741/VI-15.441

In zake : **CERESSIA** André,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe CHARPENTIER,
advocaat,
rue du Palais de Justice 15
4500 Hoei,
tegen:
de Belgische Staat, vertegenwoor-
digd door de Minister van Midden-
stand en Landbouw.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 3 januari 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij André CERESSIA de "nietigverklaring en/of herziening vordert van de beslissing die de Vestigingsraad van het Ministerie van Middenstand op zijn terechtzitting van 17-10-1996 heeft genomen, een beslissing die ter kennis is gebracht van verzoeker bij brief van 7-11-1996 met als kenmerk 027/1996/2/CONS en waarbij die Vestigingsraad de beslissing bevestigt van 28-5-1996 van de Kamer van ambachten en neringen van de provincie Luik die verzoeker het getuigschrift voor het uitoefenen van de beroepswerkzaamheid van aannemer van glaswerken weigert;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer DEROUAUX, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 1 maart 2000, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 5 juli 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 20 september 2000;

Gehoord het verslag van de heer HANSE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DE RIDDER, loco Mr. CHARPENTIER, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. BOURTEMBOURG, loco Mr. VANDER MERSCH, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer DEROUAUX, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Na de overname van de goodwill van de onderneming "Vitrerie mosane" op 13 september 1988, kan

verzoeker de beroepswerkzaamheid van aannemer van glaswerken uitoefenen met voorlopige vrijstelling van getuigschrift gedurende een jaar, te rekenen vanaf de overname, dus tot 14 september 1989. Vanaf 1989 onderneemt hij stappen bij de Kamer van ambachten en neringen van de provincie Luik om het vestigingsgetuigschrift te verkrijgen, maar tevergeefs.

2. Tijdens een eerste controle op 20 november 1995 biedt de inspectie van het Ministerie van Middenstand en Landbouw verzoeker de mogelijkheid om zijn dossier onmiddellijk in orde te brengen door het in te dienen bij de Kamer van ambachten en neringen.

3. Op 1 februari 1996 dient verzoeker zijn aanvraag om een getuigschrift in; daarvoor worden aanvullende stukken toegezonden nadat de Kamer van ambachten en neringen op 5 februari, 6 maart en 17 april 1996 daarom heeft verzocht.

4. Bij brief van 21 mei 1996 wordt verzoeker ervan op de hoogte gebracht dat het bureau van de Kamer van ambachten en neringen zijn aanvraag om een vestigingsgetuigschrift zal onderzoeken op zijn terechtzitting van 28 mei 1996.

De kamer besluit eenparig het getuigschrift te weigeren op de grond dat verzoekers beroepskennis niet vaststaat aangezien hij niet het bewijs levert dat hij de werkzaamheid in de loop van de tien jaren die aan de aanvraag om een getuigschrift voorafgaan gedurende ten minste vijf jaar heeft uitgeoefend overeenkomstig artikel 5, § 4, van het koninklijk besluit van 24 januari 1974 tot bepaling van de eisen tot uitoefening van de beroepswerkzaamheid van aannemer van glaswerken in de kleine en middelgrote handels- en ambachtsondernemingen.

Die beslissing wordt ter kennis gebracht van verzoeker bij brief van 12 juni 1996.

5. Bij aangetekende brief van 27 juni 1996 stelt verzoeker beroep in tegen die beslissing bij de Vestigingsraad, die de ontvangst van zijn brief op 5 juli 1996 bevestigt.

6. Oorspronkelijk wordt bepaald dat het beroep zal worden onderzocht op de terechtzitting van 11 september 1996; later wordt het onderzoek uitgesteld tot de terechtzitting van 17 oktober 1996 zodat een aanvullend stuk kan worden ingediend.

7. Nadat de Vestigingsraad verzoeker en diens raadsman opnieuw heeft opgeroepen om te verschijnen, doet hij op 17 oktober 1996 in hoger beroep uitspraak waarbij hij de beslissing d.d. 28 mei 1996 van de Kamer van ambachten en neringen bevestigt en de eiser in hoger beroep bijgevolg het gevraagde getuigschrift weigert.

Die beslissing, die ter kennis is gebracht van de verzoekende partij bij een ter post aangetekende brief van 7 november 1996, is de handeling die wordt aangevochten bij het onderhavige beroep dat is ingesteld op grond van artikel 13 van de wet van 15 december 1970 op de uitoefening van beroepswerkzaamheden in de kleine en middelgrote handels- en ambachtsondernemingen.

Overwegende dat verzoeker een middel, het eerste van zijn verzoekschrift, ontleent aan "schending van de artikelen 10, 11 en 144 van de Belgische Grondwet, de artikelen 8 en 14 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en artikel 1 van het Aanvullend Protocol bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, aan onbevoegdheid van de Vestigingsraad en de Kamer van ambachten en neringen en, op algemene wijze, van de administratieve overheden en/of

rechtscolleges, en aan machtsoverschrijding en/of machtsafwending"; dat hij betwist dat een instelling die niet tot de rechterlijke macht behoort, bevoegd zou zijn, doordat volgens de Belgische Grondwet alleen de hoven en rechtbanken van de rechterlijke macht bevoegd zijn om uitspraak te doen over geschillen over burgerlijke rechten (art. 144 van de Belgische Grondwet) en dat hij daaruit een ongelijke behandeling afleidt, waarbij hij stelt dat er geen enkele reden is om te bepalen dat de toegang tot het beroep van sommige burgers, welke toegang als een burgerlijk recht wordt beschouwd, kan afhangen van administratieve overheden en/of rechtscolleges, wat een flagrante schending is van artikel 144 van de Belgische Grondwet, terwijl de andere Belgische burgers kunnen verkrijgen dat de rechten betreffende hun beroep en de uitoefening ervan, conform artikel 144, onder de exclusieve bevoegdheid van de hoven en rechtbanken blijven vallen"; dat hij verzoekt om aan het Arbitragehof de vraag te stellen die in het hierna volgende dictum wordt verwoord;

Overwegende dat er krachtens artikel 26, § 2, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof grond is om die prejudiciële vraag te stellen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Aan het Arbitragehof wordt de volgende prejudiciële vraag gesteld:

" Moet er niet van uitgegaan worden dat de wet van 15-12-1970, waarbij de Kamer van ambachten en neringen en de Vestigingsraad van het Ministerie van Middenstand worden opgericht en waarbij die overheidsinstanties de bevoegdheid wordt verleend om de toegang tot bepaalde beroepen te beperken, een zware discriminatie inhoudt in het licht van de artikelen 10 en 11 van de Belgische Grondwet en moet er bovendien niet van uitgegaan worden dat die discriminatie, in zoverre ze elke vorm van gerechtelijke bescherming wegneemt, volledig buitensporig is en niet in verhouding staat tot het nagestreefde doel, voorzover de uitoefening van een beroepswerkzaamheid een burgerlijk recht is en voorzover de vrije keuze van beroepsarbeid gewaarborgd wordt bij artikel 23 van de Belgische Grondwet en bij artikel 6 van het Internationaal Verdrag inzake economische en sociale rechten, en voorzover artikel 144 van de Belgische Grondwet bepaalt dat alleen de hoven en rechtbanken bevoegd zijn om uitspraak te doen over geschillen over burgerlijke rechten, alsook voorzover blijkt dat de aantasting van de vrijheid om een beroepswerkzaamheid uit te oefenen een schending van artikel 1 van het aanvullend protocol bij het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens kan zijn ?".

Artikel 2.

Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt ermee belast een aanvullend verslag op te maken op basis van het antwoord van het Arbitragehof op de genoemde prejudiciële vraag.

Artikel 3.

Voor het overige wordt de uitspraak in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op zevenentwintig september 2000 door :

de HH. CLOSSET, kamervoorzitter,
HANSE, staatsraad,
LEWALLE, staatsraad,
HARMEL, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.